

er Sagen aldeles ikke juridisk omtvistelig, og det tror jeg heller ikke, den er for mine Meningsfæller. Det ærede Medlem Hr. P. Munch har for øvrigt ogsaa selv udtalt, at den juridiske Side af Sagen lagde han ikke saa overdreven stor Vægt paa. Men naar vi staa saaledes, mener jeg, vi maa gøre, hvad vi anser for praktisk efter Lovens Forudsætninger, og skal der saa endelig en Gang en juridisk Kendelse til, lad saa Højesteret fælde den.

Det ærede Medlem udtalte, at Invalidforsikringsretten er draget stærkt til Felts mod Bestemmelsen om, at der skal ses hen til Aldersklassen. Jeg vil gøre opmærksom paa, at det er slet ikke det, Invalidforsikringsretten har udtalt sig om. Den har udtalt sig om det rent forretningsmæssige, om de Vanskeligheder, der vil komme, naar man ændrer de Regler, man nu en Gang har, og det er jo naturligt, at der vil opstaa visse Vanskeligheder, naar de Regler ændres, som man har indarbejdet; men hvis det, som jeg mener, er det rimeligste at ændre disse Regler, tror jeg ogsaa nok, Invalidforsikringsretten vil finde Vej til at komme ud over disse Vanskeligheder.

P. Munch: Jeg har ikke udtalt, at Invalidforsikringsretten har draget til Felts imod det paagældende Forslag. Det har den ikke. Den har beskrevet de rent praktiske Følger deraf, og paa dobbelt Maade, ikke blot saaledes, at den viste de administrative Følger, som den ærede Ordfører nu talte om, men ogsaa saaledes, at Invalidforsikringsretten har paavist, at 3000—4000 Mennesker i hvert Tilfælde fuldstændig vilde miste deres hidtidige Rente, hvis disse Lovbestemmelser skulde gennemføres. Det er dette, der for mig er et Hovedpunkt, og da dette sker ved en Ændring i selve de fundamentale Regler i Loven af 1920, mener jeg, at der ligger et afgørende Brud med de overfor de paagældende Mennesker paatagne Forpligtelser.

Maa jeg endelig til den højtærede Minister sige, at jeg er ikke ubekendt med, at der i Grundloven findes Bestemmelser om et Fællesudvalg, og hvis dette Forslag skulde komme i et Fællesudvalg, agter vi for vort Vedkommende at deltage i Forhandlingerne ud fra det samme Synspunkt som hidtil, nemlig Ønsket om at komme til et rimeligt Resultat. Men det, jeg har ønsket at understrege overfor den højtærede Minister, er, at almindelige parlamentariske Grundsætninger medfører, at

hvis en Minister faar en Afgørelse her i Tinget, maa han enten sige: den vil jeg ikke have med at gøre, den vil jeg ikke føre videre — eller ogsaa maa han bøje sig for den og hensyntagende overfor det Ting, hvis Villie danner Grundlaget for et Ministeriums Tilværelse, i Landstinget arbejde for, at der kommer en Løsning i Overensstemmelse med det fra Folketingets Side forfægtede Standpunkt.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1

forkastedes med 73 Stemmer mod 69.

Ændringsforslag Nr. 2

forkastedes med 73 Stemmer mod 15.

Ændringsforslag Nr. 4—9 ansaas som *bortfaldet* ved Afstemningen over Ændringsforslag Nr. 2.

Ændringsforslag Nr. 3

vedtoges med 75 Stemmer mod 70.

Ændringsforslag Nr. 10

forkastedes med 73 Stemmer mod 15.

Det saaledes ændrede Lovforslag sattes derefter til Forhandling.

ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 75 Stemmer mod 69.

Formanden: Lovforslaget vil nu paa ny blive oversendt til Landstinget.

Folketingets næste Møde afholdes i Dag Kl. 3¹⁵ med Dagsorden:

Meddelelse fra Formanden.

Mødet hævet Kl. 2¹⁵.